

Tenyésztési tapasztalataim a Pi bettával

Legelőször is fontosnak tartom előre bocsátani, hogy a Pi betta nem az általánosan elterjedt, sokak által ismert és gondozott betták csoportjába tartozik, hanem az ún. "Waseri" csoport tagja, amely csoport nagyobb termetű szájköltő fajokból áll. Tehát, ennek megfelelően a Pi betta is a bettáknál megszokottnál nagyobbra nő, hossza elérheti a 12 cm-t is, alapszíne sárgás, felépítésére nézve zömöknek mondható. A hímek karcsúbbak, mint a nőstények - szexuálisan dimorfikusak (mely annyit tesz, hogy a — könnyen megkülönböztethetőek a hímek nőstényektől). A hímeknek jóval hosszabbak medenceuszonyaik és az ajkaik, hegyesebbek a farokúszóik. A nőstényeknek kerek a hasuk és rövidebbek az uszonyaik. E faj nevét a görög "pi" betűről kapta, mert a hímek alsó ajkán található jel erre a betűre emlékeztette hivatalos névadóját, Dr. Tan-t, még 1998-ban.

Pi betta pár, a hím a jobb, a nőstény a bal oldalon.

Fotó Gerald Griffin

Kb. egy évvel ezelőtt szereztem be néhány Pi bettát Victorea Earnest-től, az ő sikeres tenyésztéséből származó ivadékokként. Mérsékeltten nőttek, a teljesen ivarérett méretet egy év alatt érték el. Felnőtt korukban elkezdenek ívni, de ívásra rávenni még a dolog könnyebbik oldala, a nehezebb rész csak ezután következik. Eddig ismeretlen okokból a hím három napig szájába véve nyugodtan gondozza az ikrákat. A megfigyelések szerint a harmadik napon, amikor az ikrákból kikelnek a lárvák, a hímek olyan hyper-érzékennyé válnak, hogy majd mindentől a frász kerülgeti őket, és lenyelik a fészekalját. Ha sikeresen elúsznak a hím elméletileg még több mint 28 napig felügyeli a porontyokat. Az szintén figyelemre méltó, hogy a vadon befogott hímek jobban gondozzák ivadékaikat, mint a fogságban született hímek. Ennek az okai még nem egészen világosak. Említettem korábban, hogy a Pi bettát ívásra készíteni nem probléma, a baj ennél a halnál az ivadékok felnevelésével kezdődik. Számos próbálkozásom egyáltalán nem vezetett felnevelt halakhoz. A szabály a halszobámban az, hogy ha valami nagyon nem sikerül, feladom és hagyom, hogy a halak azt tegyék, amit ösztönük diktál, ez általában beválik, és az én jutalmam az ivadék - ez volt a helyzet a Pi bettánál is.

A Betta pi tenyésztése

Írta Gerald Griffin

Betta pi

Nőstény Pi betta

Az Oklahoma Aquarium Association (Oklahoma Akvárium Szövetség) gyűlése alkalmával, melynek területi vezetője vagyok, megmutattam a Pi bettát akvarista társaimnak és ők egyfajta indokolatlan félelemmel vegyes tisztelettel vizsgálgatták ezt a fajt. Éveken keresztül vad Bettákról tartottam előadásokat, de úgy tűnik, hogy mindenki szívesebben koncentrált a hivalkodóbb, kisebb fajokra. Igen, néhányan ugyan megszokták az "albimarginatás" akváriumokat, ahol is a hímek egymás előtt hivalkodnak, de jócskán elképedtek a Pi betta láttán, és amikor arról kérdeztem őket, hogy miért, a válasz az volt: "Ez annyira nagy!". Néhányan halálosan beleszerettek, mint Pam, Victorea és én is tudom, hogy a waseri csoportban

található legtöbb értelmes és kíváncsi vad Betta. A Pi betták semmi esetre sem félénkek, sőt, engem leginkább vízi kölyökkutyákra emlékeztetnek. Aktívak és kíváncsiak és szinte ember módjára szeretnek játszani és felfedezni. Azok a tevékenységeik, amiket megfigyelhettem, hasonlítanak az okosabb bölcsőszájú halak közül néhánynak a viselkedésére. A Pi betták szintén úgy tűnik, hogy tudják, ki táplálja őket, így amikor megközelítem a tartályukat, mind az akvárium elülső részébe gyűlnek, és rokonszenves türelmetlenséggel várják az etető kezét és a "babusgatást". Úgy vélem, a Pi betta kedvenc halaink közötti toplistán igencsak az élre törhet.

3 hónapos Pi betta ivadék Fotó: Gerald Griffin

Egy nap, ahogy tisztítottam a tankjukat, ivadékokat vettem észre. Nehéz volt megszámolni, de nem volt sok, kb. egy tucat. Amikor 6-7 mm-esek voltak, nyugodtan tartózkodhattak a felnőttek közelében még etetéskor is. A felnőttek ugyan észrevették az ivadékokat, de soha se üldözték őket vagy tettek kísérletet arra, hogy megegyék őket. Mire az ivadék elérte a 1,5 cm-t, teljes jogú felnőttek lettek, azt eszik, amit a nagyok, és így ételmaradék sincs. Azóta sajnos nem találkoztam újabb csoport ivadékkal és lehet, hogy az az észrevételem, hogy a felnőttek nem bántják az ivadékokat, nem vonatkozik a fiatakorúakra, úgyhogy lehet, hogy ők eszik meg a zsegekorúakat, és ezért nincs több. Hamarosan árverésen értékesíteni fogom ezeket a nagyobbacska ivadékokat, és miután eltávolítottam őket, számítok arra, hogy újabb halacskák bukkannak fel, de az is lehet, hogy nem így lesz.

De hát honnan került elő az ivadék? Két lehetőség is

van. Az egyik az, hogy az egyik hímnek valamikor sikerült megtartani az ikrákat, amit nem vettem észre, vagy néhány ikrát nem talált meg amikor a nősténnyel ívtak, és ezek az ikrák fejlődtek ki a tőzegben és elúszás után a Jáva mohában élő szervezetekkel táplálkoztak, amíg elég nagygyá váltak ahhoz, hogy megegyék a pelyhes táplálékot. Bármelyik úton is sikerült ivadékokat szerezni, ebben a rendszerben fogom tartani őket, mert így van a legnagyobb esély újabb eredmények eléréséhez.

Fordította és képekkel kiegészítette: gabrinus

KATEGÓRIÁK:

[Akvarista Lexikon](#), [Díszhal tenyésztés](#)

KULCSSZAVAK:

[tenyésztés](#), [Betta pi](#), [Gerald Griffin](#), [pi betta](#)

Beküldte: gabrinus

Katalógusba került: 2009-07-01 11:31:00

Legutolsó frissítés: 2022-02-16 15:11:40

Katalógus ID: 6782

Oldal linkje:

<https://akvaristalexikon.hu/akvarista-lexikon/tenyesztesi-tapasztalataim-a-pi-bettaval.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva